

διάνος

διάνος, ο, ουσ. [*ιν*διάνος], η *ιν*δική όρνιθα, ο γάλος, ο κούρκος·

- *καμαρώνει σαν διάνος ή καμαρώνει σαν το διάνο*, βλ. φρ. *φουσκώνει σαν διάνος*·

- *φουσκώνει σαν διάνος ή φουσκώνει σαν το διάνο*, (ειρωνικά) λέγεται για κάποιον που παίρνει επιδεικτικές πόζες, που αυτοθαυμάζεται, που καμαρώνει για κάποια επιτυχία ή για κάποιο πρόσφατο απόκτημά του: «κάθε φορά που στέκεται δίπλα στον αρχηγό του κόμματός του, φουσκώνει σαν διάνος || όταν οδηγεί το καινούριο του αυτοκίνητο, φουσκώνει σαν διάνος». Από το ότι οι κούρκοι περπατούνε καμαρωτά, φουσκώνοντας μπροστά το στήθος τους. Συνών. *καμαρώνει σαν παγώνι ή καμαρώνει σαν το παγώνι / φουσκώνει σαν γάλος ή φουσκώνει σαν το γάλο / φουσκώνει σαν κούρκος ή φουσκώνει σαν τον κούρκο*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας